

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor strategického rozvoje kraje
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j.: KUOK 88950/2019

V Olomouci dne 22. srpna 2019

Spis. zn.: KÚOK/80951/2019/OSR/856

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Mgr. Martin Veselý

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Ing. Bc. Hana Mazurová

ROZHODNUTÍ

Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje (dále jen „Odbor SR KÚOK“, nebo „odvolací správní orgán“), bylo Odborem stavebního úřadu a životního prostředí Magistrátu města Přerova, (dále jen „Stavební úřad MMPr“), předloženo k rozhodnutí odvolání Miroslava Pečinky, bytem nám. Svobody 1998/6, 750 02 Přerov (dále též jen „odvolatel“, nebo „povinný“), kterým je napadáno rozhodnutí tohoto stavebního úřadu č.j. MMPr/103903/2019/MM, ze dne 6. 5. 2019.

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, příslušný podle § 67 odst. 1 zákona č.129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

rozhodnutí Stavebního úřadu MMPr č.j. MMPr/103903/2019/MM, ze dne 6. 5. 2019, se s použitím ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu v celém rozsahu

r u š í

a věc se vrací Stavebnímu úřadu MMPr k novému projednání.

Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

- Miroslav Pečinka, nar. dne 14. 11. 1976, bytem nám. Svobody 1998/6, 750 02 Přerov

O d ů v o d n ě n í

Stavební úřad MMPr v rozhodnutí č.j. MMPr/103903/2019/MM, ze dne 6. 5. 2019, uvedl, že zjistil, že stavba „*Stavební úpravy II. NP objektu č.p. 1998 v Přerově, nám. Svobody 6 spojené se změnou užívání*“, umístěná na pozemku parc.č. 2138 v k.ú. Přerov, je prováděna bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu, vyžadovaného stavebním zákonem, přičemž uvedl, že předmětnou stavbu bude následně označovat dále v rozhodnutí jen zkratkou „stavba“. Na základě provedeného zjištění Stavební úřad MMPv ve výroku č. I. napadeného rozhodnutí nařídil dle ust. 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), povinnému odstranění „*nepovolených stavebních úprav*“ a uvedení „stavby“ do předchozího stavu. Výrokem č. II. pak Stavební úřad MMPv uložil dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinnému nahradit ve stanovené lhůtě náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal povinný blanketní odvolání ze dne 25. 5. 2019, se kterým

Stavební úřad MMPr seznámil přípisem ze dne 3. 6. 2019 ostatní účastníky řízení s podaným odvoláním a umožnil jim, aby se k němu vyjádřili. Po předložení odvolání odvolacímu správnímu orgánu bylo zjištěno, že Stavební úřad MMPr pochybil, když akceptoval odvolání povinného, které nemělo zákonné náležitosti, a nevyzval povinného k odstranění zjištěných nedostatků. Proto byl předložený správní spis vrácen Stavebnímu úřadu MMPr zpět s tím, aby zjednal nápravu. Poté, co tak Stavební úřad MMPr učinil, předložil odvolání spolu se správním spisem Odboru SR KÚOK, jako příslušnému odvolacímu orgánu, k rozhodnutí.

Odbor SR KÚOK se nejprve zabýval otázkou, zda podané odvolání je odvoláním řádným, tedy zda bylo podáno účastníkem řízení v zákoně stanovené lhůtě. Ze spisu bylo ověřeno, že Miroslavu Pečinkovi, jako osobě, které byla napadeným rozhodnutím nařízena povinnost, náleželo postavení účastníka daného řízení. Ze spisu dále vyplývá, že povinnému bylo napadené rozhodnutí oznámeno dne 10. 5. 2019 a jeho odvolání bylo u Stavebního úřadu MMPr podáno dne 27. 5. 2019, s přihlédnutím k ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu, v zákoně 15denní lhůtě. Odvolání Miroslava Pečinky je tak nutno považovat za odvolání řádné.

Odbor SR KÚOK proto následně přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu. Dle tohoto ustanovení odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Z podkladů ve spisu uložených si odvolací správní orgán zjistil a ověřil následující skutečnosti, které jsou pro posuzovanou věc rozhodné.

Stavební úřad MMPr přípisem ze dne 19. 9. 2018 oznámil účastníkům řízení a dotčeným orgánům zahájení řízení o odstranění předmětné stavby, označené jako „*Stavební úpravy II. NP objektu č.p. 1998 v Přerově, nám. Svobody 6 spojené se změnou užívání*“, umístěná na pozemku parc.č. 2138 v k.ú. Přerov (dále též jen „stavba“, nebo „stavební úpravy“). Současně Stavební úřad MMPr usnesením účastníkům řízení stanovil lhůtu (vztaženou ke dni doručení usnesení), do kdy mohou činit své návrhy s tím, že po uplynutí stanovené lhůty, bude disponovat všemi podklady pro vydání rozhodnutí ve věci, se kterými se mohou účastníci řízení seznámit v následujících třech pracovních dnech, a poté bude vydáno meritorní rozhodnutí. Následně bylo usnesením ze dne 23. 10. 2018 dané řízení přerušeno do „*doby pravomocného ukončení řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby*“. Dne 25. 3. 2019 Stavební úřad MMPr účastníkům řízení a dotčeným orgánům oznámil pokračování v řízení o odstranění stavby. Současně Stavební úřad MMPr usnesením z téhož dne účastníkům řízení stanovil lhůtu (vztaženou ke dni doručení usnesení), do kdy mohou činit své návrhy s tím, že po uplynutí stanovené lhůty bude disponovat všemi podklady pro vydání rozhodnutí ve věci, se kterými se mohou účastníci řízení seznámit v následujících třech pracovních dnech, a poté bude vydáno meritorní rozhodnutí. Dne 10. 5. 2019 pak Stavební úřad MMPr vydal odvoláním napadené rozhodnutí.

Na základě provedených zjištění a jejich porovnání se zákonnou úpravou, která se na jejich řešení vztahuje, nemůže odvolací správní orgán než konstatovat, že prvoinstanční stavební úřad nepostupoval při vydávání napadeného rozhodnutí o nařízení odstranění stavby v souladu s právními předpisy.

Napadené rozhodnutí je především stíženo nepřezkoumatelností, když neobsahuje odůvodnění výroku č. I rozhodnutí, ve kterém by byly uvedeny podklady pro vydání rozhodnutí a úvahy, kterými se Stavební úřad MMPr řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Z odůvodnění vyplývá pouze to, že Stavební úřad MMPr *zjistil provádění*

stavby bez rozhodnutí stavebního úřadu. Takové konstatování nevypovídá nic o tom, že v daném případě nastaly zákonné důvody pro zahájení řízení o odstranění stavby a vydání napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí nelze zjistit, jaké důvody vedly Stavební úřad MMPr k zahájení řízení o odstranění stavby, zejména jakým způsobem byl vymezen předmět řízení a bez jakého konkrétního rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez jakého konkrétního opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující, byla stavba, kterou nařídil odstranit, prováděna. Je nutné poukázat na to, že vymezení předmětu řízení a důvody pro zahájení řízení o odstranění stavby, zahajovaného ex offo, musí být uvedeny již v oznámení o zahájení řízení, aby bylo zřejmé, že stavební úřad, který takové řízení vede, má bez důvodných pochybností za to, že jsou splněny zákonné požadavky pro provedení řízení.

Z odůvodnění není také vůbec zřejmé, jak Stavební úřad MMPr určil osobu, které nařídil odstranění stavby a *uvedení stavby do předchozího stavu*. Připomíná se, že nařídil odstranění stavby dle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona lze jedině vlastníkovi stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena. Aniž by to Stavební úřad MMPr jakkoli zdůvodnil, nařídil napadeným rozhodnutím povinnost Miroslavu Pečinkovi, naroz. v roce 1976. Stavební úřad MMPr přitom povinného v napadeném rozhodnutí označil za „*vlastníka*“. Odbor SR KÚOK připomíná, že stavební úpravy nejsou schopny samostatné existence, proto se za jejich vlastníky považuje vlastník stavby, na které byly stavební úpravy provedeny. Povinný však ke stavbě, na které byly provedeny stavební úpravy, neměl v době vydání napadeného rozhodnutí vlastnické právo. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí (10. 5. 2019) byl na listu vlastnictví č. 4920 k pozemku parc. č. 2138 a stavbě č. pop. 1998, která na ní stojí, evidován jako vlastník Vasil Feyer a dále soukromý svěřenecký fond Miroslav se svěřeneckými správci Miroslavem Pečinkou, naroz. v roce 1976 (s jinou doručovací adresou než je trvalý pobyt povinného) a Miroslavem Pečinkou, naroz. v roce 1996. Povinného tedy nebylo vůbec možné ke dni vydání napadeného rozhodnutí považovat za vlastníka provedených stavebních úprav. Lze se tak jen domnívat, že Stavební úřad MMPr stanovil napadeným rozhodnutím povinnost odvolateli, jako osobě, která nepovolené stavební úpravy provedla, tedy jako *stavebníkov*i. Stavebníkovi lze však dle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona naříditi odstranění stavby jen se souhlasem vlastníka stavby. Takový souhlas se však v předloženém spise nenachází. Otázka vlastnictví stavby č. pop. 1998 v k.ú. Přerov (dále též jen „budova“), resp. stavebních úprav na ní provedených, je v posuzovaném případě akcentována skutečností, že v předmětné budově byly prohlášením vlastníka vymezeny jednotky dle zákona č. 89/2016, občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, což znamená, že některé provedené stavební úpravy mohou být jen ve vlastnictví majitele jednotky (typicky např. příčky) a některé pak ve společném vlastnictví majitelů jednotek (typicky např. nosné konstrukce). Danými skutečnostmi se však Stavební úřad MMPr nijak nezabýval.

Z odůvodnění nelze též zjistit, jakým způsobem Stavební úřad MMPr určil okruh účastníků řízení, proč přistoupil k nařízení obnovení předcházejícího stavu stavby a proč stanovil každou jednotlivou podmínku pro odstranění stavby. Odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje odkaz na žádný důkaz ve věci provedený, což způsobuje jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Protože důkazy nejsou obsaženy ani ve správním spise, pak nelze než konstatovat, že skutkový stav, který vzal Stavební úřad MMPr za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spise. Z uvedeného je zřejmé, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, upravujícím obsahové náležitosti odůvodnění rozhodnutí, a takto v rozporu s právními předpisy.

Vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a absenci jakýchkoli důkazů a podkladů ve spise, vztahujícím se k napadenému rozhodnutí, nelze než konstatovat, že nelze ověřit, zda vůbec nastaly důvody k provedení řízení o odstranění stavby a k vydání rozhodnutí o odstranění stavby. Odvolací správní orgán v obecné rovině připomíná, že odůvodnění rozhodnutí musí shrnovat všechny skutečnosti, které odůvodňují výrok rozhodnutí. Odůvodnění má přesvědčit o správnosti rozhodnutí a postupu správního orgánu. Přesvědčivé odůvodnění může zabránit zbytečnému podání odvolání. Správní orgán je povinen v rozhodnutí přesně uvést, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a vypořádat se argumentačně nejen s důkazy provedenými, ale i s důvody neprovedení důkazů navržených účastníky řízení. Rovněž musí podrobně odůvodnit přezkoumatelným způsobem, jakými úvahami byl veden při použití správního uvážení, a to jak při vlastním dokazování, tak při výkladu neurčitých pojmů. Pokud tak správní orgán neučiní, jedná se o natolik závažnou vadu rozhodnutí, která jej činí nepřezkoumatelným, má za následek nezákonnost celého správního rozhodnutí, a odvolací správní orgán jej musí zrušit z úřední povinnosti.

Přestože je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, považuje odvolací správní orgán za vhodné upozornit alespoň na některá další evidentní pochybení, aby se jich Stavební úřad MMPr vyvaroval v rámci nového projednání věci.

Zejména je nutné poukázat na fakt, že Stavební úřad MMPr na začátku výrokové části napadeného rozhodnutí uvedl, že předmětnou stavbu bude dále v rozhodnutí označovat pouze označením „stavba“, v samotném výroku však nařídil povinnému odstranění nepovolených „stavebních úprav“. Zjištěná skutečnost svědčí o tom, že výrok napadeného rozhodnutí není jednoznačný. Připomíná se, že výrok je náležitostí rozhodnutí, ve které správní orgán vyjadřuje, jakým způsobem v projednávané věci, jež byla předmětem řízení, rozhodl. Z uvedeného důvodu musí být výrok jasný, srozumitelný, přesný a určitý, neboť pouze tato část rozhodnutí je závazná, schopná právní moci a vykonatelná. Za dostatečně určitý nelze považovat ani popis provedených „úprav“, uvedený pod výrokem ve výrokové části napadeného rozhodnutí, když z něj není jednoznačně zřejmý rozsah provedených příček a nové stropní konstrukce, které mají být odstraněny. Stejně tak není zřejmý rozsah provedených stavebních úprav, spočívajících v bouracích pracích, např. počet nově vytvořených okenních otvorů v obvodových zdech. Je tak evidentní, že výrok napadeného rozhodnutí nemá náležitosti dané v ust. § 68 odst. 2 správního řádu.

Stavební úřad MMPr dále pochybil, když výrokem č. I nařídil dle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona odstranění nepovolených stavebních úprav a současně *uvedení stavby do předchozího stavu*. I přesto, že Stavební úřad MMPr nepoužívá terminologii stavebního zákona, je zřejmé, že měl v úmyslu nařídit *obnovení předcházejícího stavu stavby*. Takovou povinnost však lze nařídit pouze dle ust. § 129 odst. 8 stavebního zákona. Podle uvedeného ustanovení platí, že pokud je třeba nařídit obnovení předcházejícího stavu stavby, u které byly bez stavebního povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu anebo v rozporu s ním provedeny stavební úpravy spočívající v odstranění některé části stavby, postupuje stavební úřad podle ust. § 129 odst. 2 a 3 přiměřeně. Obnovení předcházejícího stavu stavby se nařizuje samostatným výrokem a stanovení takové povinnosti (stejně jako jakýkoli výrok rozhodnutí), musí být přezkoumatelným způsobem odůvodněno v odůvodnění rozhodnutí. Přímou z výroku rozhodnutí by mělo být zřejmé, co má stavební úřad na mysli předcházejícím stavem stavby.

Dále se uvádí, že při stanovení podmínek ve výrokové části rozhodnutí – v daném případě podmínek pro odstranění stavby, je vždy nutné vyhodnotit, zda pro jejich stanovení má stavební úřad oporu v právních předpisech a rovněž podmínky stanovit s vědomím, že

stavební úřad je tím, kdo plnění jím určených podmínek sleduje a vymáhá. Jestliže Stavební úřad MMPr v podmínce č. 6 určil, že *„Pokud dojde v průběhu odstraňování stavby k zásahům do cizích pozemků, staveb, komunikací nebo vedení sítí technického vybavení, budou tyto na náklady vlastníka odstraňované stavby uvedeny do původního stavu“*, pak jejím stanovením překročil své kompetence. Řešení škod na majetku v rámci realizace stavby, či jejím odstranění, totiž není v kompetenci stavebních úřadů. Z ust. § 131 odst. 2 stavebního zákona pak vyplývá, že ten, komu bylo odstranění stavby nařízeno, odpovídá za škodu, která v souvislosti s odstraňováním stavby vznikla na sousední stavbě nebo pozemku, pokud nebyla způsobena jejich závadným stavem. V případě vzniku škody při realizaci stavby se postupuje podle obecných právních předpisů o náhradě škody (viz příslušná ustanovení občanského zákoníku). Jestliže Stavební úřad MMPr v podmínce č. 8 pro odstranění stavby povinnému stanovil, aby stavebnímu úřadu před zahájením prací doložil oprávnění právnické nebo fyzické osoby k provádění nařízených prací, je nutné uvést, že stavební úřad je v rozhodnutí o odstranění stavby oprávněn stanovit povinnému povinnost oznámit před zahájením bouracích prací název a sídlo stavebního podnikatele, který bude práce provádět, nebo jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu osoby, která bude vykonávat stavební dozor při svépomocném provádění bouracích prací u stavby, která k uskutečnění nevyžaduje stavební povolení, nikoli však doložení příslušného oprávnění. Zda má uvedená osoba příslušné oprávnění dle zákona o živnostenském podnikání si totiž může stavební úřad ověřit sám z veřejného rejstříku. Jestliže Stavební úřad MMPr v podmínkách rozhodnutí stanoví nějaké lhůty (viz podmínky č. 1. a 3.), musí být jejich přiměřenost odůvodněna v odůvodnění rozhodnutí. Jestliže v posuzovaném případě stanovil Stavební úřad MMPr lhůtu pro odstranění stavby, nestanovil již lhůtu pro obnovení předcházejícího stavu stavby, resp. pro *uvedení stavby do předchozího stavu*. Absence lhůty pro nařízenou povinnost v rozhodnutí přitom znamená jeho nevykonatelnost, když nelze určit marné uplynutí lhůty pro dobrovolné splnění nařízené povinnosti. V podmínce č. 2. pro odstranění stavby Stavební úřad MMPr stanovil povinnost předložit návrh *jednoduchého* technologického postupu prací při odstraňování stavby. Ust. § 130 odst. 1 však nezná žádnou *zjednodušenou* verzi návrhu technologického postupu prací při odstraňování stavby. V neposlední řadě se uvádí, že povinnost dodržovat právní předpisy, stanovená v podmínkách č. 4 a 7 pro odstranění stavby, vyplývá přímo z Ústavního pořádku České republiky a je nadbytečné takovou povinnost stanovit ve výrokové části rozhodnutí. Pokud měl Stavební úřad MMPr v úmyslu upozornit povinného na povinnost vyplývající z právního předpisu, měl tak učinit v jiné části rozhodnutí než ve výrokové části.

V souvislosti s oznamováním tohoto rozhodnutí o odvolání se uvádí, že Stavební úřad MMPr v daném řízení dospěl k závěru, že jde o řízení s velkým počtem účastníků, a proto v řízení písemnosti oznamoval dle ust. § 144 odst. 6 správního řádu veřejnou vyhláškou. Dle uvedeného ustanovení lze v řízení s velkým počtem účastníků řízení doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 5, veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě. Jak je již uvedeno výše, Stavební úřad MMPr okruh jím stanovených účastníků neodůvodnil. Odvolací správní orgán proto toto rozhodnutí oznamuje veřejnou vyhláškou všem osobám, kterým tak v řízení oznamoval Stavební úřad MMPr. V této souvislosti je nutné Stavebnímu úřadu vytknout, že okruh účastníků řízení o odstranění stavby není speciálně upraven ve hmotněprávním předpise – stavebním zákoně, a proto je třeba postupovat dle správního řádu. Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům (pravděpodobně myšleni vlastníci sousedních pozemků, jejichž vlastnické právo může být odstraněním stavby přímo dotčeno), pak nelze identifikovat označením pozemků, evidovaných v katastru nemovitostí, jak to učinil Stavební úřad MMPr

v napadeném rozhodnutí. Pro účely tohoto odvolacího řízení převzal Odbor SR KÚOK určení vedlejších účastníků a jejich specifikaci z napadeného rozhodnutí. V rámci nového projednání věci se Stavební úřad MMPr bude znovu zabývat možností přímého dotčení práv osob, které mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech, a tyto v rozhodnutí označí způsobem, vyplývajícím z právních předpisů.

Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, proč Stavební úřad MMPr oznamoval písemnosti v daném řízení do vlastních rukou kromě povinného též Vasylu Feyerovi. Vasyl Feyera však nebyl v daném řízení osobou, které napadené rozhodnutí založilo, změnilo nebo zrušilo právo anebo povinnost, tedy účastníkem dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu, a proto mu rovněž měly být v daném řízení oznamovány písemnosti veřejnou vyhláškou. Z uvedeného důvodu je mu toto rozhodnutí oznamováno veřejnou vyhláškou.

Odvolacím správním orgánem bylo rovněž z veřejného rejstříku ověřeno, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí došlo oproti dni vydání napadeného rozhodnutí ke změnám ve vlastnictví stavby, které se týkají provedené nepovolené úpravy. Osoba, kterou Stavební úřad MMPr s největší pravděpodobností považoval za stavebníka a vůči které směřuje napadené rozhodnutí, se tudíž nezměnila. Proto je i nadále účastníkem řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu odvolatel, kterému je toto rozhodnutí oznamováno do vlastních rukou.

Na základě výše uvedených zjištění a jejich porovnáním se zákonnou úpravou, která se na jejich řešení vztahuje, nemůže Odbor SR KÚOK než konstatovat, že odvoláním napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, a takto i veřejným zájmem. Odvolací správní orgán Odbor SR KÚOK nemohl nezákonné rozhodnutí Stavebního úřadu MMPr potvrdit a musel rozhodnout, jak je ve výroku uvedeno. Zrušeno přitom bylo v celém rozsahu, neboť povinnost nahradit náklady řízení lze stanovit teprve spolu s rozhodnutím o nařízení odstranění stavby, resp. v rozhodnutí o nařízení obnovení předcházejícího stavu stavby. Při novém projednání věci se Stavební úřad MMPr bude vyvarovat výše uvedených chyb a postupovat tak, aby věc byla vyřízena v souladu se zákony a jinými právními předpisy, jakož i s právním názorem odvolacího správního orgánu obsaženým v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í ú č a s t n í k ů

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se dle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Účastníci řízení uvedení v ust. § 27 odst. 1 správního řádu a obec, jimž se rozhodnutí doručuje jednotlivě do vlastních rukou (dle § 144 odst. 6 správního řádu):

1. Miroslav Pečinka, roč. 1976, nám. Svobody 1998/6, 750 02 Přerov (IDDS)

Účastníci řízení uvedení v ust. § 27 odst. 2 správního řádu, jimž se rozhodnutí doručuje veřejnou vyhláškou (dle § 144 odst. 6 správního řádu):

- vlastníci pozemků parc. č. 2109, 2110, 2113, 2114/1, 2114/2, 2137, 2139, 2140 v k.ú. Přerov
- město Přerov, jako vlastník stavby č. pop. 1486 a 1963 v k.ú. Přerov
- Vasyl Feyer, nám. Svobody 1998/6, 750 02 Přerov

Doručení veřejnou vyhláškou se provede vyvěšením rozhodnutí na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje se sdělení považuje za doručené. Pro informaci, se sdělení vyvěsí též na úřední desce města Přerova.

Rozhodnutí se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup (viz elektronické úřední desky na internetových stránkách Olomouckého kraje: <http://www.olkraj.cz> a města Kostelec na Hané <http://www.prerov.eu>).

Otisk úředního razítka

Ing. Bc. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu

Dále obdrží:

2. Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje, územní odbor Přerov, IDDS: ufiaa6d
3. Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, územní pracoviště Přerov, IDDS: 7zyai4b
4. Krajský úřad Olomouckého kraje, Kancelář ředitele (úřední deska), Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc *(s žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce na dobu nejméně 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět s vyznačením údajů o jeho vyvěšení a sejmutí)*
5. Magistrát města Přerova, Odbor stavebního úřadu a životního prostředí, IDDS *(s žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce na dobu nejméně 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět s vyznačením údajů o jeho vyvěšení a sejmutí)*
6. Ad/a., 330 V/5